

ה"ת 39454/01/17 - יהודה מגיהה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

ה"ת 39454-01-17 מגיהה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 364857/2014

בפני	כבוד השופט יורם ברוזה
מבקשים	יהודה מגיהה
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להורות על החזרת תפוס.
2. בהתאם לבקשה מדובר במשאית מסוג וולוו מ.ר. 97-985-50 השייכת למבקש.
3. המבקש הגיש בקשה קצרה (ללא תצהיר תומך), ובה טען כי המשאית נתפסה בעקבות חקירה שעניינה השלכת פסולת. לטענתו מאז אוגוסט 2014 המשאית ברשות המשטרה.
4. המשיב הוסיף ומציין כי נגרם לו נזק כלכלי רב, וכי גם למשאית נגרם נזק בכך שהיא בידי המשטרה, אולם הוסיף (סעיף 6 לבקשה) כי נחתמה ערבות צד ג' למניעת העברה לצד שלישי כלשהו של המשאית.
5. לאור הערה זו, ביקשתי לברר האם הוגשו בקשות קודמות (וזאת על רקע העובדה כי לא היה מובן לי מדוע נחתמה ערבות), לפיכך צירף לראשונה המבקש מסמכים ומהם למד בית המשפט כי בעבר התנהל תיק, ה"ט. 43884-08-14, בנידון.
6. המדינה הגישה תגובתה ביום 24.1.17, וטענה את הטענות הבאות:-
 - 6.1. ישנה כבר החלטה של כב' השופטת דינה כהן ועל כן מדובר ב"מעשה עשוי". וכל הניסיון בבקשה זו הינו "פורום שופינג" ושיבוש הליכי משפט.
 - 6.2. יש לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תצהיר תומך ובהעדר ניקיון כפיים, ויש לצמצם את הדיון רק לשאלות המשפטיות.

6.3. הוגשה בקשה לחילוט במסגרת התיק העיקרי.

6.4. אין מקום לשחרור התפוס ללא כל הגבלה, ועל כן, וככל שבית המשפט ישנה את תנאי שחרור התפוס, יש לעשות זאת בתנאים משמעותיים.

7. מעיון במערכת "נט המשפט" התברר לי כי במקור הוגשה הבקשה בה"ט 43884-08-14 על ידי המבקש כבר ביום 31.8.14, לבקשת המדינה נקבע התיק לדין בבית המשפט ביום 9.9.14.

8. במועד הדין (9.9.14) הוגשה הודעה **מוסכמת** ולפיה המשאית תשוחרר בתנאים הבאים:-

8.1. הפקדה של 25,000 ₪ על ידי המבקש.

8.2. 15,000 ₪ אשר הופקדו במסגרת תיק המ"י יועברו על ידי היחידה החוקרת לקופת בית המשפט וישמשו כערובה נוספת.

8.3. ערבות צד ג' על סך 120,00 ₪.

8.4. רישום עיקול על המשאית לטובת המדינה.

ההסכמה קיבלה תוקף של החלטה.

9. עוד עולה מתיק בית המשפט, כי ביום 24.12.15 (לאחר שנה ושלושה וחצי חודשים) הגיש לפתע המבקש בקשה ולפיה עד לאותו מועד טרם שוחרר התפוס, ועל כן מבוקש להורות על החזר הכספים שהופקדו (40,000 ₪).

10. לא ברור מדוע עד לאותו מועד לא שוחררה המשאית.

11. וגם לאחר בקשה זו השחרור לא התקדם, וגם המבקש שקט על שמריו ולא יזם בקשות עוד כשנה.

12. רק ביום 17.1.17 הוגשה הבקשה שבפני, בהליך נפרד, מבלי להתייחס לכל אשר נעשה עד עתה, (כאשר רק תהיות שהיו לבית המשפט בעקבות האמירה כי נחתמו ערבויות צד ג' העלו את כל אשר תואר לעיל).

13. אין בבקשה התייחסות לכך שישנה החלטת שחרור כבר שנתיים ומחצה, ואין התייחסות לכך שהוגשה לפני שנה

בקשה להחזר הכספים שהופקדו.

14. בית המשפט ביקש את תשובת המבקש לתגובת המדינה אולם גם תשובה זו לא הוגשה.

15. נראה כאילו המבקש זנח גם בקשה זו, מבחינת "ניסיתי ולא הצלחתי". אולם גם לגופה של בקשה אין בה למעשה ממש.

16. טענתו של המבקש כי חלפו 180 יום מבלי שהמדינה תגיש בקשה להותרת התפוס בידה אינה נכונה, כאשר כבר יש החלטה לשחרור תפוס בתנאים, מוטל על המבקש לוודא כי התנאים מתקיימים.

17. המבקש לא הגיש את הבקשה במסגרת ההליך שהתנהל, והגיש בקשה זו כבקשה חדשה מבלי להתייחס לכל אשר נעשה עד עתה, המדינה בתגובתה גם היא לא מתייחסת לפעולות שכבר נעשו, ולא ברור האם אי החזרת המשאית נובעת אכן אך ורק מכך שהמדינה לא העבירה את הכספים שהופקדו בידי היחידה החוקרת.

18. התנהלות זו של הצדדים מלמדת כי למי מהם לא בוערת הדרך להסדיר עניין המשאית, לא למבקש (אשר לכאורה מעוניין בה) ולא למדינה (אשר ממשיכה להחזיק אותה).

19. **בנסיבות אל הבקשה בתיק זה נדחית.**

20. ככל שהמבקש מעוניין לשחרר את המשאית עליו לפעול בהתאם להחלטת כב' השופטת כהן בה"ט 43884-08-14.

21. יש לסרוק החלטה זו לתיק ה"ט 43884-08-14.

22. ככל שתוגש בקשה חדשה הרי שהיא תוגש לתיק ה"ט 43884-08-14 בלבד.

ניתנה היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.